

Kúria
í t é l e t e

Az ügy száma: Bhar.III.73/2024/10.

A határozat szintje: harmadfok

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: nyilvános ülés

Az ülés napja: 2024. június 18.

Az ügy tárgya: emberölés vétsége

Terhelt(ek): vádlott

Első fok: Szegedi Törvényszék, 2.B.27/2022/20., ítélet,
tárgyalás, 2023. február 6.

Másodfok: Szegedi Ítéltábla, Bf.II.276/2023/9., ítélet,
tárgyalás, 2023. október 5.

A fellebbezés előterjesztője: a vádlott
a vádlott védője

A fellebbezés iránya: a vádlott javára

Rendelkező rész

Az emberölés vétsége miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a vádlott és védője által bejelentett másodfellebbezéseket elbírálva a Szegedi Ítéltábla Bf.II.276/2023/9. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén bocsátható legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő napon feltételes szabadságra.

A vádlott az eljárás során felmerült összesen 789.589 (hétszáznyolcvankilencezer-ötszáznyolcvankilenc) forint bűnügyi költségből 234.873 (kettőszázharmincnégyezer-nyolcszázhetvenhárom) forintot köteles az államnak megfizetni, míg a további 554.716 (ötszázötvennégyezer-hétszáztizzenhat) forintot az állam viseli.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

I.

[1] A Szegedi Törvényszék a 2023. február 6. napján meghozott 2.B.27/2022/20. számú ítéletével a vádlottat az ellene emberölés büntette [Btk. 160. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 708.123 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

[2] Az ügyészség által a vádlott terhére bejelentett fellebbezés alapján eljárva a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2023. október 5. napján meghozott Bf.II.276/2023/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta; a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés vétségében [Btk. 160. § (1) bekezdés, (4) bekezdés]. Ezért őt 6 hónap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását egy évi

próbaidőre felfüggesztette, megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, egyúttal kötelezte 789.589 forint bünyügyi költség megfizetésére.

II.

[3] A másodfokú bíróság ítéletével szemben a vádlott és védője jelentett be másodfellebbezést a vádlott felmentése érdekében.

[4] A védő fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy nem állapítható meg, hogy a vádlottat tudatos gondatlanság terhelte volna, ezt alátámasztják az orvosszakértői véleményekben foglaltak is.

[5] Előadta, hogy a másodfokú bíróság a tényállást kiegészítette, de az orvosszakértői vélemények szerint ez a tényállás nem lehet alapja a vádlott bűnössége megállapításának.

[6] A nyomozás során készült szakértői véleményre hivatkozva hangsúlyozta, hogy a vádlott esetében enyhe/középsúlyos elmeengede és szellemi hanyatlás együttese állapítható meg, amely elsősorban a logikus, tervező gondolkodás súlyos károsodásában jelentkezik, ami ellentmond annak, hogy a vádlott tudatos gondatlan lett volna.

[7] Rámutatott, hogy a cselekmény elkövetése idején a vádlott teljes mértékben nem volt tisztában a vádirat szerinti kötelezettségeivel és azok elmulasztásának lehetséges következményeivel, ami azt jelenti, hogy terhére sem a tudatos gondatlanság, sem a hanyagság nem állapítható meg.

[8] Kiemelte, hogy az orvosszakértői vélemények azt is igazolják, hogy a vádlottól nem volt elvárható, hogy előre lássa a cselekménye lehetséges következményeit, így azt, hogy a füstmérgezésből halál is lehet, és ő is majdnem meghalt a vádbeli eset alkalmával.

[9] Hivatkozott a 3/2013. számú Büntető jogegységi határozat 7. pontjára, amely szerint a gondatlanságból elkövetett emberölés esetén a gondatlanság két alakzata (tudatos gondatlanság-hanyagság) elhatárolásának a bűnösség fokának helyes megítélésénél, és a differenciált büntetés kiszabásánál van jelentősége. A gondosság kifejtésére vonatkozó köteletség objektív mércéhez igazodik, amelyet írott szabályok, szakmai szokások tartalmaznak, vagy amely a mindennapi életben kialakult gyakorlatban jelenik meg. Ezzel szemben a gondossági köteletségnek betartására való képesség mértékét mindenkor az elkövető személyes tulajdonságainak, körülményeinek a figyelembevételével kell megítélni. Adott esetben az elvárhatóság hiánya akadályát képezheti a bűnösség megállapításának, másfelől pedig – mint a bűnösség fokát befolyásoló tényező – a büntetés kiszabására lehet kihatással.

[10] Az elvárhatóság kapcsán rámutatott, hogy a vádlott – az orvosszakértői véleményekben írtak alapján – olyan kóros elmeállapotú, hogy belátási képessége súlyos fokban korlátozott, hosszú évek óta pszichiátriai kezelésre szorul, korábban gondnokság alatt állt, gondnokság alá helyezése jelenleg is folyamatban van. Ezeken túl számos betegségben szenved, ezért – álláspontja szerint – az elvárhatóság hiánya okán nem állapítható meg a vádlott bűnössége.

[11] Mindezek alapján a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta.

[12] A Legfőbb Ügyészség BF.1400/2023/2. számú átiratában a másodfellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[13] Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság Be. 592. § (2) bekezdés b) és c) pontja alapján a tényállást részbeni felderítetlenség, és részbeni iratellenesség okán pontosította. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság által megalapozottá tett, a harmadfokú eljárásban is irányadó tényállás alapján egyértelműen megállapítható a vádlott bűnössége.

[14] Hivatkozott a Btk. 8. § első fordulataiban szabályozott tudatos gondatlanság, és e törvényhely második fordulata szerinti hanyagság közötti dogmatikai különbségekre. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság szerint a vádlott esetében nem elvárható, hogy felismerje a kályha használatának lehetséges halálos következményeit, míg a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlottnak – súlyos fokú korlátozottsága ellenére is – tudnia kellett, hogy a lakótérbe beáramló füst az egészségre és életre veszélyes, amely ellen tenni kell. Ehhez képest a vádlott könnyelműen bízott abban, hogy szellőztetés mellett a beáramló füst nem okoz halálos eredményt. Ezért büntetőjogi felelősségének megállapítására törvényesen került sor.

[15] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

III.

[16] A Kúria a másodfellebbezést a Be. 620. § (1) bekezdés zárófordulata szerint nyilvános ülésen bírálta el.

[17] A vádlott védője a perbeszédében a másodfellebbezés írásbeli indokolásában írtakkal egyezően szólalt fel.

[18] A nyilvános ülésen a Legfőbb Ügyészség képviselője az átiratban foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

IV.

[19] A vádlott és védője által előterjesztett fellebbezés nem alapos.

[20] A másodfellebbezés alapján harmadfokú eljárásnak van helye. Az elsőfokú bíróság ügydöntő határozata elleni fellebbezés jogát a Be. 579. § (1) bekezdése általánosságban – a Be. 580. §-ában foglalt szűk körű kivételekkel, további feltétel előírása nélkül – biztosítja. Ezzel szemben a Be. 615. § (1) bekezdése a másodfokú bíróság ügydöntő határozata elleni fellebbezés lehetőségét kizárólag a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén biztosítja.

[21] A jogorvoslati, felülbírálati és a döntési jogkör összefügg. A jogorvoslat terjedelmének korlátozottsága kihat a felülbírálat terjedelmére, és maga után vonja a döntési jogkör meghatározottságát. Ugyanakkor a döntési jogkör fogalmilag nem lehetséges felülbírálati jogkör nélkül.

[22] A Be. 615. § (1) bekezdése és (2) bekezdése – a (2a) bekezdésben írt korlátok között – meghatározza a másodfellebbezés törvényi okát, a (3) bekezdése pedig a másodfellebbezés törvényi jogát.

[23] A Kúria mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a bejelentett fellebbezések alapján helye van-e harmadfokú eljárásnak.

[24] A Be. 615. § (1) bekezdése szerint a másodfokú ítélet ellen (másod)fellebbezésnek van helye, ha a másodfokú bíróság döntése az elsőfokú bírósággal ellentétes.

[25] A Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett.

[26] Jelen ügyben az elsőfokú bíróság a vádlottat az ellene emberölés büntette [Btk. 160. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette. Ugyanakkor a másodfokú bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés vétségében [Btk. 160. § (1) bekezdés, (4) bekezdés].

[27] Értelemszerűen tehát a másodfokú bíróság döntése a vádlott vonatkozásában ellentétes az elsőfokú bíróság ítéletével, ezért a másodfellebbezés joga megnyílt.

[28] Az ellentétes rendelkezés, mint a másodfellebbezés törvényi okának rendeltetése nyilvánvalóan az, hogy lehetőség nyíljon az ellentétet, illetve eltérést eldöntő új eljárási fokra.

[29] Nem önmagában az eltérés, ellentét (objektíve), hanem annak sérelmezése (szubjektíve) adja ki együtt a harmadfokú eljárás megnyitását.

[30] Utóbbiról rendelkezik a Be. 615. § (3) bekezdése, ami a másodfellebbezés törvényi joga, s ehhez kötődik a felülbírálat Be. 618. § szerinti szabályozása.

[31] Ennek lényege, hogy az ellentétes döntés elengedhetetlen, de nem eleve, feltétlen (hivatalból), hanem csak akkor jelent harmadfokú eljárásra jogot, ha az ilyen, avagy azzal összefüggő rendelkezést a jogosult sérelmezi. Tehát nem automatikusan van helye harmadfokú eljárásnak, hanem csak akkor, ha a jogosult (Be. 616. §) a törvény adta jogával élve, valamely törvényi okból sérelmezi a másodfokú határozatot.

[32] A 2023. október 5. napján megtartott tárgyaláson a jogorvoslati jogra történt kioktatást követően e joggal a vádlott és védője élt, a fellebbezést nyomban bejelentette.

[33] A felülbírálat lehetőségét – értelemszerűen – önállóan, a saját jogán nyitja meg az adott jogosult fellebbezési jogának (törvénynek megfelelő) gyakorlása.

[34] A Be. 615. § (3) bekezdés a) pontja alapján a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve – a Be. 2021. január 1. napjától hatályos szövegének – b) pontja szerint kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, az 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

[35] A másodfellebbezés a Be. 615. § (3) bekezdés a) pontján alapult, az ellentétes döntést sérelmezve a vádlott felmentését célozta. Ebből következően a felülbírálat a vádlott tekintetében teljeskörű.

[36] Így jelen ügyben a másodfellebbezés joga megnyílt, a harmadfokú eljárás lefolytatásának törvényi feltétele pedig adott [Be. 615. § (2) bekezdés a) pont].

[37] A Kúria a joghatályos fellebbezés alapján – első körben – a Be. 618. § (1) bekezdése és (2) bekezdése szerinti terjedelemben felülbírált a megtámadott másodfokú ítéletet, valamint az azt megelőző első- és másodfokú eljárást.

[38] A felülbírálat tárgya főszabályként először az eljárási szabályok – azon belül a feltétlen, majd az ún. relatív hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok – megtartása, ezt követően pedig a tényállás megalapozottsága.

[39] Mindezek előrebocsátásával (és sorrendjében) a Kúria a felülbírálat során nem észlelt olyan – a Be. 607. § (1) bekezdése, illetve a Be. 608. § (1) bekezdése szerinti – eljárási szabálysértést, amely feltétlen hatályon kívül helyezési okot képez, az ügy érdemi elbírálását kizárná [Be. 625. § (1) bekezdés és (2) bekezdés]. Ilyenre egyébként a fellebbezés nem is hivatkozott.

[40] Az első- és a másodfokú bíróság az eljárást a perjogi szabályokat betartva folytatta le.

[41] A felülbírálat ezt követő szempontja, hogy a másodfokú ítélet tényállása megalapozott-e.

[42] A harmadfokú bíróság a határozatát akkor alapíthatja a másodfokú ítélet alapját képező tényállásra, ha az további bizonyítás felvétele nélkül is megalapozott, vagy az iratok alapján azzá tehető, ekként a helyes tényállás megállapítható, avagy a helytelen ténybeli következtetés kiküszöbölhető (Be. 619. §).

[43] A harmadfokú bíróság e körben értelemszerűen azt vizsgálja, hogy a másodfokú bíróság által – az általa tett kiegészítésekkel és helyesbítésekkel – irányadónak tartott tényállás megalapozott-e. Ezalatt értendő – az elsőfokú ítélettel megállapított és a másodfokú bíróság által módosítás nélkül is – a megalapozottnak tartott tényállás, valamint a másodfokú bíróság általi módosítás.

[44] A másod- és harmadfokú bíróság számára egyaránt adott ugyanis a megalapozatlanság vizsgálatának törvényi lehetősége, és ugyanaz értendő a megalapozatlanság okai alatt [Be. 592. § (1) bekezdés].

[45] Főszabályként a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú ítélettel megállapított tényállásra alapítja [Be. 519. § (1) bekezdés].

[46] A tényálláshoz kötöttség elvi indokát változatlanul a bizonyítás főszabálya adja, miszerint a Be. 167. § (3) bekezdése és (4) bekezdése értelmében a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító ereje; a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben, szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg.

[47] Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése, és védett a mikénti mérlegelése, ami a bizonyíték bizonyító ereje felülmérlegelésének főszabály szerinti tilalmát, a közvetlen bizonyítékvizsgálat, bizonyítékkal szembesülés tiszteletben tartását jelenti.

[48] Ugyanakkor a másodfokú bíróságnak lehetősége van arra, hogy

- a tényállást kiegészítse vagy helyesbítse, vagy
- eltérő tényállást állapítson meg, és ez alapján határozzon (Be. 593. §).

[49] Ennek elsődleges és általános feltétele, hogy a tényállás nem megalapozott, ezért e kérdésben a bíróságnak egyértelműen rögzítenie kell az álláspontját. Ha a tényállás részben megalapozatlan, akkor van szó

- kiegészítésről (ami a hiányzó ténymegállapítás pótlása),
- vagy helyesbítésről (ami a meglévő ténymegállapítás módosítása, mellőzése).

[50] A Be. 592. § (2) bekezdése szerinti részleges megalapozatlanságot a másodfokú eljárásban minden esetben [a harmadfokú eljárásban a Be. 625. § (4) bekezdése szerinti kivétellel] a fellebbviteli eljárásban kell kiküszöbölni. Következik ez már csak abból is, hogy a Be. 607-611. §-ai nem határoznak meg a részleges megalapozatlansághoz kapcsolódó hatályon kívül helyezési okot.

[51] A Be. 592-594. §-ai a részleges megalapozatlanság másodfokon történő kiküszöbölésének lehetőségét teljes körben biztosítják; a bizonyítékok felülmérlegelésének

tilalma [Be. 593. § (2) bekezdés] nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az első fokon lefolytatott bizonyítást védi. A tényállás hiányosságának pótlása, felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy a téves helyett a helyes ténybeli következtetés levonása az elfogadott bizonyítékból nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, hanem az éppen a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze, amelyet a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja kifejezetten alkalmazni rendel arra az esetre is, ha az így módosított eltérő tényállás a felmentett vádlott bűnösségnek megállapításához vezet. Ez nyilvánvaló összefüggésben áll azzal, hogy ilyen esetben a Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja megengedi a másodfokú ítélet elleni fellebbezést is, ellentétben azzal, ha mindkét fokon egyezően bűnösség, vagy a büntetőjogi felelősség hiánya kerül megállapításra.

[52] Jelen ügyben a másodfokú bíróság azt rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan, mivel a tényállás részben felderítetlen {Be. 592. § (2) bekezdés b) pont; Szegedi Ítéltábla Bf.II.276/2023/9. számú ítélet [10] bekezdés} és a megállapított tényállás részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával {Be. 592. § (2) bekezdés c) pont; Szegedi Ítéltábla Bf.II.276/2023/9. számú ítélet [15] bekezdés}.

[53] A másodfokú bíróság a részbeni megalapozatlanságot kiküszöbölendő az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás alapulvételével a tényállásba nem tartozó részeket onnan mellőzte, és részben eltérő tényállást állapított meg, amivel a vádlott bűnösségének kérdésére is kiható változtatást eszközölt {Szegedi Ítéltábla Bf.II.276/2023/9. számú ítélet [11], [14], [15] bekezdés}.

[54] A másodfokú bíróság tényállásjavító tevékenységének lényege az volt, hogy az elsőfokú ítélet:

– [11] bekezdés utolsó mondatát, amely szerint „...A visszaáramló füst 2021. április 16. napját megelőzően nem okozott egészségromlást sem a vádlottnál, sem a sértettnél” mellőzte {Szegedi Ítéltábla Bf.II.276/2023/9. számú ítélet [15] bekezdés};

– a [14] bekezdésből azt a részt, amely szerint „azonban annak okát, illetve elmaradásának következményeit, így a halálos eredmény bekövetkezésének lehetőségét nem látta előre” mellőzte {Szegedi Ítéltábla Bf.II.276/2023/9. számú ítélet [16] bekezdés};

– a [15] bekezdést, amely szerint „a vádlottól nem volt elvárható, hogy felismerje a kályha használatának lehetséges halálos következményeit” mellőzte {Szegedi Ítéltábla Bf.II.276/2023/9. számú ítélet [15] bekezdés}. A [14] bekezdés érintett részét és a [15] bekezdésben írtakat a jogi indokolás körébe tartozónak tekintette.

[55] Ezt zárta le az a megállapítás, hogy a fenti helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság ítéleti tényállása megalapozottá vált, és azt az ítéltábla a felülbírálat alapjául elfogadta {Szegedi Ítéltábla Bf.II.276/2023/9. számú ítélet [17] bekezdés}.

[56] A másodfokú bíróság az általa megváltoztatott, megalapozottá tett tényállásból a vádlott bűnössége tekintetében eltérő jogi következtetésre jutott.

[57] Ekként az egyik ítélet szerint a terhére rótt cselekmény nem bűncselekmény, a másik szerint viszont igen.

[58] A másodfokú ítélet felülbírálata kapcsán a kérdés, hogy a másodfokú bíróság megtehetette-e eljárásjogilag azt, amit tett, illetve helyesen tette-e azt, amit egyébként megtehetett.

[59] A Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja a tényállás javításának mindhárom eszközét felsorolja; eszerint az eltérő tényállás megállapítása történhet az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés vagy az ügyészség által indítványozott bizonyítás alapján is.

[60] A másodfokú bíróságnak tehát az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat kell alapul vennie; attól – megalapozott tényállás esetén – akkor sem térhet el, ha saját meggyőződése esetlegesen eltérő. A tényállás módosítása (ideértve: az eltérő tényállás megállapítását is) csak az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékok alapján történhet.

[61] Az elsőfokú bíróság által megállapított bizonyítást érintő ügyiratok alapján a tényállás módosítása valójában nem más, mint ugyanazon bizonyíték alapján olyan további, az elsőfokú bíróság által nem megállapított ténynek a megállapítása, amit az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott, azonban a vádlott büntetőjogi felelőssége szempontjából releváns.

[62] A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan. Következésképpen törvényesen járt el akkor, amikor ennek korrekciója érdekében a megalapozatlan tényállás javítását elvégezte.

[63] Tehát megtehetette eljárásjogilag, amit tett, hiszen, ha nincs teljes megalapozatlanság, azt meg is kell tennie [Be. 593. § (1) és (2) bekezdés].

[64] Az iratoknak megfelelő, a rendelkezésre álló bizonyítékokon nyugvó megalapozott tényállás nélkül a büntetőjogi felelősségre vonatkozó eltérő jogi értékelésnek nincs meg a ténybeli alapja.

[65] Ez valójában nem más, mint a megalapozott, valósághű tényállás iránti igény, mely alapján a megfelelő jogkövetkeztések levonhatók.

[66] Ehhez képest pedig a másodfokú bíróság helyesen rögzítette mindazon alapvető szempontokat, amelyek a tényállásjavító tevékenysége során meghatározóak, és tartalmilag is helyesen, okszerű következtetés révén tette mindezt. A másodfokú bíróság tevékenysége nem sértette a felülmérlegelés tilalmát, mivel az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás alapulvételével járt el.

[67] Kétségtelen ugyanakkor, hogy a Be. 619. § (3) bekezdés a) pontja szerint, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, akkor ennek korrekcióját, a tényállás kiegészítését, illetve helyesbítését a helyes tényállás megállapítása érdekében – miként a másodfokú bíróság – a harmadfokú bíróság is megteheti.

[68] A harmadfokú bíróság reformációs jogkörének nyilvánvaló korlátja, hogy a harmadfokú bírósági eljárásban bizonyításnak nincs helye [Be. 619. § (2) bekezdés].

[69] A Kúria a tényállás megalapozottságának további vizsgálata során észlelte, hogy a másodfokú bíróság tényjavító tevékenység nem volt teljeskörű, a másodfokú bíróság által elfogadott tényállás továbbra is részleges megalapozatlansági hibában szenved, részben hiányos [Be. 592. § (2) bekezdés a) pont].

[70] Az ítélőtábla az elsőfokú ítélet tényállásában érintetlenül hagyott olyan részt, amelynek a rögzítése egyfelől ellentétben áll azon tudati tényekkel, melyek alapján az alanyi oldalhoz tartozó jogkövetkeztetést levonta, másfelől szükségtelen.

[71] Az elsőfokú bíróság a vádlottra vonatkozó elmeorvos-szakértői vélemény megállapításait rögzítette az elsőfokú ítélet [6] bekezdésében. Ehelyütt azonban nem csupán a vádlott beszámítási képességére vonatkozó tényeket szerepeltetett, hanem a szakértői kompetenciába nem tartozó tudati tényekre vonatkozó, szakértői véleményben szereplő megállapítást is.

[72] Ez az elsőfokú bíróság ítélete [6] bekezdésének második mondata, amely szerint „A vádlott teljes mértékben nem volt tisztában a vádirat szerinti kötelezettségeivel és azok elmulasztásának lehetséges következményeivel. A vádlott nincs tisztában az általa elkövetett cselekmény társadalmi megítélésével, annak morális súlyával és büntetőjogi következményeivel.”.

[73] Ezért ezen részt a Kúria Be. 619. § (3) bekezdés a) pontja értelmében a tényállásból mellőzi.

[74] Az első- és a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás, és elfogadott bizonyítékok tartalma alapján a Kúria a tényállást kiegészíti az alábbiak szerint:

– az elsőfokú ítélet [6] bekezdését azzal, hogy „Esetében enyhe/középsúlyos elmeegyegeég és szellemi hanyatlás együttese állapítható meg, amely elsősorban a logikus, tervező gondolkodás súlyos károsodásában jelentkezik” (Csongrád-Csanád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztály 0600/256/2021.bü számú iratok, Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Szegedi Intézet 29200-801/6561-4/2022.szak. számú Egyesített igazságügyi orvos- és elmeorvos szakértői lelet vélemény 12. oldal 5. bekezdés);

– az elsőfokú ítélet [9] bekezdés első mondatként rögzíti, hogy „Az épületnek két kültéri ablaka van, a konyhának van egy ablaka, illetve a tüzelőhelyiségnek egy kisméretű, lenyitható ablaka. A belső válaszfalakban lévő két ablaka fix, zárt kialakítású.” (Csongrád-Csanád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztály 0600/256/2021.bü számú iratok, Szegedi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Helyszínelő és Akció Alosztály 06010/2020.id. számú irat helyszíni és halottszemlérlől rögzített jegyzőkönyv 2. oldal 8. bekezdés 1. és 2. mondat);

– az elsőfokú ítélet [9] bekezdés második mondatát kiegészíti azzal, hogy az ingatlanban „az ablaktalan nappalival egy légtérrel alkotó oldalhelyiségben nyitott égésterű fatüzelésű kályha üzemelt, a házban szellőző nem volt.” (Csongrád-Csanád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztály 0600/256/2021.bü számú iratok, Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Szegedi Intézet 29200-801/13385-3/2021.szak. számú Igazságügyi műszaki szakértői vélemény 10. oldal 4-5. bekezdés);

– az elsőfokú ítélet [9] bekezdés harmadik mondatként rögzíti, hogy „A kályha kéménybe kötésének kialakítása műszakilag kifogásolható volt, a füstcső kéménynyílásba történő csatlakozásánál nagymennyiségű és intenzív füstgáz visszaáramlás történt a lakótérbe.” (Csongrád-Csanád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztály 0600/256/2021.bü számú iratok, Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Szegedi Intézet 29200-801/13385-3/2021.szak. számú Igazságügyi műszaki szakértői vélemény 10. oldal 7. bekezdés);

– az elsőfokú ítélet [9] bekezdésének negyedik mondatát akként pontosítja, hogy „A kályha” füstelvezetését egy rendkívül rossz állapotú égéstermék elvezető rendszer biztosította, mely nem megfelelő, szakszerűtlen kialakítása, valamint tisztításának hiánya miatt a füstelvezetésre alkalmatlan volt.”;

– az elsőfokú ítélet [9] bekezdését kiegészíti az alábbi, ötödik mondattal, amely szerint „A kályha és a kémény ellenőrzésére, tisztítására, karbantartására nem került sor és elmaradt az évenként szükséges kéményellenőrzés is. A kályhában a nem megfelelő tüzelőanyagok miatt a tüztér és a füsttér lerakódása számottevő volt.” (Csongrád-Csanád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztály 0600/256/2021.bü számú iratok, Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Szegedi Intézet 29200-801/13385-3/2021.szak. számú Igazságügyi műszaki szakértői vélemény 11. oldal 2., 3. bekezdés);

– az elsőfokú ítélet [9] bekezdését kiegészíti az alábbi, második mondattal: „Arra, hogy a kályhával tüzelés veszélyes, a kályhacsövet meg kell csináltatni és a kályhát ki kell takarítani, a vádlott figyelmét testvére és szomszédja is felhívta.” (Szegedi Törvényszék 2.B.27/2022/8. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal 2., 4., 5., 11. bekezdés; 10. oldal 7., 8. bekezdés, 11. oldal 3. bekezdés);

– az elsőfokú ítélet [10] bekezdését kiegészíti az alábbi, harmadik mondattal: „A vádlott 2021 tavaszán a kémény kitakarítása érdekében egy létrát is kért a szomszédától, de azt végül nem

csinálta, nem csináltatta meg.” (Szegedi Törvényszék 2.B.27/2022/8. számú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal 5., 6. bekezdés).

[75] Az ekként helyesbített tényállás megalapozott, ezért az irányadó volt a harmadfokú eljárásban is [Be. 619. § (1) bekezdés].

[76] A Kúria által ítélezése alapjául elfogadott tényállás lényege tehát a következő: A vádlott házastársával, a sértettel 2017. évtől élt az ingatlanban. Az épületnek két kültéri ablaka van, a konyhának van egy ablaka, illetve a tüzelőhelyiségnek egy kisméretű, lenyitható ablaka. A belső válaszfalakban lévő két ablaka fix, zárt kialakítású. Az ingatlanban az ablaktalan nappalival egy légteret alkotó oldalhelyiségben nyitott égésterű fatüzelésű kályha üzemelt, a házban szellőző nem volt. A kályha kéménybe kötésének kialakítása műszakilag kifogásolható volt, a füstcső kéménynyílásba történő csatlakozásánál nagymennyiségű és intenzív füstgáz visszaáramlás történt a lakótérbe. A kályha füstelvezetését egy rendkívül rossz állapotú égéstermék elvezető rendszer biztosította, mely nem megfelelő, szakszerűtlen kialakítása, valamint tisztításának hiánya miatt a füstelvezetésre alkalmatlan volt. A kályha és a kémény ellenőrzésére, tisztítására, karbantartására nem került sor, és elmaradt az évenként szükséges kéményellenőrzés is. A kályhában a nem megfelelő tüzelőanyagok miatt a tűztér és a füsttér lerakódása számottevő volt. A tisztítás hiánya miatt az égéstermék elvezető rendszer leszűkült, eldugult, átjárhatósága nagymértékben korlátozott volt, melynek következtében az égéstermék visszaáramlott a házba, valamint az elvezető rendszer tömítetlenségein és a kályha nyílásain át a füst a lakás légterébe jutott. A kályha a lakás légteréből vette az égési levegőt, a szükséges légpótlás nem volt megfelelően biztosítva. A kályha erősen elhanyagolt állapotú, tisztítása hiányos, üzemszerű működést gátló mértékben elszennyeződött volt. A kályha, a kémény és a füstcső tisztítása, karbantartása a vádlott és a sértett kötelezettsége lett volna, megegyezésük szerint azt rendszerint a vádlott végezte. Arra, hogy a kályhával tüzelés veszélyes, a kályhacsövet meg kell csináltatni és a kályhát ki kell takarítani, a vádlott figyelmét testvére és szomszédja is felhívta. A vádlott 2021 tavaszán a kémény kitakarítása érdekében egy létrát is kért a szomszédától, de azt végül nem csinálta, nem csináltatta meg. A vádlott 2021. április 17. napját megelőző hetekben észlelte, hogy a kályhába történő begyűjtást követően egyre nagyobb füst jelenik meg a házban, azonban a kályha, illetőleg az égéstermék elvezető rendszer tisztítása érdekében továbbra sem tette meg a szükséges intézkedéseket.

A vádlott 2021. április 16. napján az esti órákban begyűjtött a fatüzelésű kályhába, melynek következtében a lakásba igen nagy mennyiségű füst áramlott vissza, ezért a vádlott mind az ablakot, mind az ajtót kinyitotta, majd amikor úgy érezte, hogy a füst kiszellőzött, az ablakot és az ajtót bezárta, azonban a kályhát tovább használta, majd a feleségével, a sértettel lefeküdtek aludni. Az ingatlanba az éjszaka során a kályhából, illetve az égéstermék elvezető rendszerből visszaáramló füst miatt a lakásban felhalmozódott szénmonoxid belélegzése miatt a sértett szénmonoxid mérgezés okozta fulladás következtében 2021. április 17. napján, a hajnali órákban elhalálozott. A vádlottat az Országos Mentőszolgálat kórházba szállította, életét a szakszerű orvosi beavatkozás mentette meg. A vádlottnak a kályha, a kémény és a füstcső tisztítás szükségességéről tudomása volt.

[77] Ezt követően az eldöntendő kérdés az irányadó tényállásból a vádlott bűnösségére vont jogkövetkeztetés helyessége, és ezzel szorosan összefüggésben a marasztaló döntés Be. 590. § (5) bekezdés b), c) és d) pont szerinti vizsgálata.

[78] A Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés szerint minősülő emberölés vétségét valósítja meg, aki az emberölést gondatlanságból követi el.

[79] A büntetőjogi felelősség megállapításának feltétele: az elkövető gondatlansága a cselekmény és az eredmény vonatkozásában, továbbá a halálos eredmény és az elkövető cselekménye közötti okozati összefüggés.

[80] A gondatlan emberölés az objektív oldalt illetően teljesen megegyezik a szándékos emberöléssel; ami az emberölés két nemét megkülönbözteti, az a szubjektív oldalon van: ott a szándék kell, itt gondatlanság elég.

[81] A gondatlan emberölés három ismérve: a bekövetkezett halálos eredmény (ténykérdés), ennek az elkövető cselekményével való okozati összefüggése (tevés vagy mulasztás okozatossága), az eredmény tekintetében fennálló gondatlanság.

[82] Jelen ügyben a vádlott magatartása, az eredmény bekövetkezte, és az okozati összefüggés nem kérdéses.

[83] Ehhez képest a jelen ügyben irányadó tényállás egyértelműen rögzíti, hogy

- a vádlott a nyitott égésterű kályhát az ablaktalan nappalival egy légteret alkotó oldalhelyiségben üzemeltette úgy, hogy a házban szellőző nem volt;
- a kályha kéménybe kötésének kialakítása műszakilag kifogásolható volt, a füstcső kéménynyílásba történő csatlakozásánál nagy mennyiségű és intenzív füstgáz visszaáramlás történt a lakótérbe;
- a kályha füstelvezetését egy rendkívül rossz állapotú égéstermék elvezető rendszer biztosította, mely nem megfelelő, szakszerűtlen kialakítása, valamint tisztításának hiánya miatt a füstelvezetésre alkalmatlan volt;
- a kályha és a kémény ellenőrzésére, tisztítására, karbantartására nem került sor, és elmaradt az évenként szükséges kéményellenőrzés is;
- a kályhában a nem megfelelő tüzelőanyagok miatt a tüztér és a füsttér lerakódása számottevő volt, a tisztítás hiánya miatt az égéstermék elvezető rendszer leszűkült, eldugult, átjárhatósága nagymértékben korlátozott volt, melynek következtében az égéstermék visszaáramlott a házba, valamint az elvezető rendszer tömítetlenségein és a kályha nyílásain át a füst a lakás légterébe jutott;
- a kályha a lakás légteréből vette az égési levegőt, a szükséges légpótlás nem volt megfelelően biztosítva, a kályha erősen elhanyagolt állapotú, tisztítása hiányos, üzemszerű működést gátló mértékben elszennyeződött volt;
- a kályha, a kémény és a füstcső tisztítása, karbantartása a vádlott és a sértett kötelezettsége lett volna, megegyezésük szerint azt rendszerint a vádlott végezte;
- 2021. április 16. napján a vádlott az esti órákban begyűjtött a kályhába, melynek következtében a lakásba igen nagy mennyiségű füst áramlott vissza, ezért mind az ablakot, mind az ajtót kinyitotta, majd amikor úgy érezte, hogy a füst kiszellőzött, az ablakot és az ajtót bezárta, azonban a kályhát tovább használta, majd a sértettel lefeküdtek aludni;
- az ingatlanba az éjszaka során a kályhából, illetve az égéstermék elvezető rendszerből visszaáramló füst miatt a lakásban felhalmozódott szénmonoxid belélegzése miatt a sértett szénmonoxid mérgezés okozta fulladás következtében 2021. április 17. napján, a hajnali órákban elhunyt.

[84] Mindezt követi a bűncselekmény törvényi tényállása alanyi oldalának vizsgálata.

[85] A védelmi fellebbezés érvelése ennek hiányára vonatkozó.

[86] Gondatlanságból követi el a bűncselekményt, aki előre látja magatartásának lehetséges következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában, úgyszintén az is, aki a következmények lehetőségét azért nem látja előre, mert a tőle elvárható figyelmet vagy körültekintést elmulasztja (Btk. 8. §).

[87] Az anyagi jogi bűnösség az alany tudati gondolati világával függ össze. Azt fejezi ki, hogy az alany tehet a bűncselekményt megvalósító magatartás tanúsításáról és a magatartásával előidézett következményekről. Ekként tehet arról, mert az elkövetéskor

belátta, felismerte magatartása jellegét és annak lehetséges következményét (eredményét), illetőleg tehet arról, mert beláthatta, felismerhette volna cselekménye jellegét, lehetséges következményeit. A bűnösség a törvényi tényállás tárgyához és tárgyi oldalához fűződő aktuális, pszichikus viszony.

[88] Ez a kapcsolat a rágondolásban fejeződik ki. Az alany akkor bűnös, ha az elkövetési magatartás tanúsításakor rágondol a magatartás jellegére és következményére, és ebben a tudatban végrehajtja.

[89] A bűnösség azonban nem csak az aktív rágondolásban, hanem a rágondolás hiányában is kifejeződhet, tehát, ha az elkövető az eredményt éppen azért okozza, mert nem gondol magatartása lehetséges következményeire, pedig gondolnia kellett volna. Ez esetben a megkívánt és elvárható rágondolás hiánya róható fel. A szándékosság és a tudatos gondatlanság esetében tehát a rágondolás kimutatható, míg a hanyag gondatlanság esetében éppen a megkövetelt rágondolás hiányáról van szó.

[90] Tudatos gondatlanság, ha az elkövető előre látja magatartása következményeit, de könnyelműen bíz az elmaradásában. Hanyag gondatlanság pedig, ha azért nem látja előre magatartása következményeit, mert a tőle elvárható körültekintést elmulasztja.

[91] A könnyelműség és a hanyagság egyaránt bírói értékelés alá eső kategória. A könnyelműség az alappal bizakodás és az alaptalan bizakodás között helyezkedik el.

[92] A könnyelműség (tehát a tudatos gondatlanság) jellemzője, hogy az eredmény lehetőségével számol, de azt nem veszi komolyan; vagy bár komolyan veszi, de el akarja kerülni, ami kifejezésre is jut, viszont magatartása mégis előidézi a sérelmet. A hanyagság esetében az elkövető nem azért bűnös, mert az eredményt nem látta előre, hanem azért, mert előre kellett volna látnia, és előre lehetett volna látnia.

[93] A tudatosan gondatlanul cselekvő tudata értelmi oldalon, ekként az előrelátása kiterjed

– az elkövetési tárgyra (passzív alanyra), valamint

– a tárgyi oldali ismérvekre, ekként a cselekményre, azzal elindított okozati kapcsolatra és az eredményre.

[94] Az utóbbi kettőre kiterjedő tudat jelentősége a tudatos gondatlanság esetében alapvető. Az ilyen elkövető előre látja a törvényi tényállás szerinti eredmény bekövetkezésének lehetőségét, és a magatartásával elindított okozati folyamat lehetséges alakulását. Egyszóval tárgyszerű – ekként uralma alatt tartható – alapja van könnyelműségének, vagyis választási lehetősége észszerűen adott. Ha hiányzik a következmény tényleges előrelátása, akkor legfeljebb a hanyag gondatlanság jöhet szóba, ami a rágondolás hiánya, a tudatlanság, amikor tehát nincs tudat, viszont kellő figyelem és körültekintés mellett megvan a lehetősége.

[95] A bűnösség megállapítására vonatkozó kifogások esetében arra kell választ adni, hogy volt-e, és ha igen, mi volt a vádlottól elvárható.

[96] Ezt a vizsgálatot a másodfokú bíróság elvégezte, és annak megállapításaival a Kúria maradéktalanul egyetértett. Kiegészíti azt továbbá a következőkkel.

[97] Az, hogy a vádlottól milyen figyelem volt elvárható, illetve, hogy a vádlott az elvárható figyelem vagy körültekintés tanúsítása esetén milyen következményt láthatott előre, kétlépcsős gondolati folyamatban fogható meg.

[98] Az első egy objektív mércéhez – a társadalmi követelményhez – való alkalmazkodás, más szóval az objektív gondossági kötelesség (valójában jelen ügyben már elvégzett) vizsgálata. Ennek a mércének a körülhatárolása akkor, amikor magánemberi viszonylatról,

tevékenységről, és nem valamely foglalkozás gyakorlásáról van szó, különösen nagy körültekintést igényel, minthogy e tekintetben a magánemberi viszonylat a társadalmi tapasztalat és gyakorlat által határolt.

[99] A szabályozott (hivatásbeli) gondosság esetén az objektív gondossági kötelesség a jogilag vagy szakmailag szabályozott magatartás tanúsítása körében értelmezhető, míg a magánéleti gondosság esetén – a következetes ítélkezési gyakorlat szerint – az objektív gondossági kötelesség tartalmát az adja meg, hogy az adott élethelyzetben gondosan eljáró személytől mi várható el, mércéje pedig az átlaggal szemben támasztott társadalmi követelmény.

[100] Ezzel kapcsolatos elvárhatóság pedig az, hogy legyen biztonságos, biztonságos pedig az, ami nem kockázatos a másokra.

[101] Nem kockázatos az, ami nem tesz ki közvetlen veszélynek mást. Ezt a követelményt nem a büntetőjog konstituálja, a büntetőjog csak regisztrálja, és kikényszeríti a társadalomban ténylegesen létező elvárásokat.

[102] Az objektív elvárhatóságot érintő megállapítások körében a Kúria visszautal a határozat előző részében már kifejtettekre.

[103] Ami a szubjektíve felróhatóságot illeti: a vádlott nem tett meg minden tőle elvárhatót annak érdekében, hogy a sértett egészségét/életét védje.

[104] Másképpen szólva nem fejtette ki azt a gondosságot, amelyre kötelezve volt, és amely tőle adott tények és körülmények mellett elvárható volt.

[105] Az, hogy a vádlott nem tudta, hogy a kályha „veszélyes üzem”, nem felel meg a tényeknek.

[106] Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti, hogy

- az ingatlanban az ablaktalan nappalival egy légtérrel alkotó oldalhelyiségben nyitott égésterű fatüzelésű kályha üzemelt, a házban szellőző nem volt;

- a vádlott 2021. április 17. napját megelőző hetekben észlelte, hogy a kályhába történő begyűjtást követően egyre nagyobb füst jelenik meg a házban, azonban a kályha, illetőleg az égéstermék elvezető rendszer tisztítása érdekében nem tette meg a szükséges intézkedéseket;

- arra, hogy a kályhával tüzelés veszélyes, a kályhacsövet meg kell csináltatni és a kályhát ki kell takarítani, a vádlott figyelmét testvére és szomszédja is felhívta;

- a vádlott 2021 tavaszán a kémény kitakarítása érdekében egy létrát is kért a szomszédától, de azt végül nem csinálta, nem csináltatta meg;

- 2021. április 16. napján a vádlott az esti órákban begyűjtött a kályhába, melynek következtében a lakásba igen nagy mennyiségű füst áramlott vissza, ezért mind az ablakot, mind az ajtót kinyitotta, majd amikor úgy érezte, hogy a füst kiszellőzött, az ablakot és az ajtót bezárta.

[107] A vádlott tehát tisztában volt az ingatlan jellemzőivel, a kályha állapotával, korábbi saját tapasztalásából tudta, hogy a füst visszaáramlik a lakásba. Tudta, hogy az az emberi életre, egészségre veszélyes – erre a figyelmét még külön fel is hívták –, tisztában volt a javítás szükségességével, ennek ellenére azt nem tette meg. Amikor pedig a vádbeli este már igen nagy mennyiségű füst áramlott vissza, szellőztetett, és úgy ítélte meg, hogy az elegendő megoldás lesz.

[108] A vádlott tehát előre látta – súlyos fokban korlátozott belátási képessége ellenére – magatartása lehetséges következményeit, azonban könnyelműen bízott azok elmaradásában (tudatos gondatlanság Btk. 8. § első fordulat).

[109] Ez a vádlott büntetőjogi felelősségének alapja.

[110] Ekként nem tévedett a másodfokú bíróság, amikor a vádlottat emberölés vétségében [Btk.160. § (1) bekezdés, (4) bekezdés] bűnösnek mondta ki, és a cselekmény minősítése is törvényes.

[111] A vádlott felmentését célzó védelmi fellebbezés tehát nem alapos.

[112] A Kúria ezt követően azt vizsgálta, hogy a kiszabott büntetés az alkalmazott minősítés mellett a büntetés céljával összhangban álló-e.

[113] A törvény meghatározza a büntetés célját és a büntetéskiszabás elveit [Btk. 79. §, 80. § (1) bekezdés].

[114] A másodfokú bíróság a jogkövetkezmény alkalmazása során a vádlott tekintetében súlyosító körülményt nem észlelt, enyhítő körülményként értékelte a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett időmúlást, a vádlott büntetlen előéletét, súlyos fokú korlátozottságot eredményező kóros elmeállapotát, fennálló betegségeit, közeli hozzátartozója halálát, azt, hogy a cselekmény következtében ideiglenesen maga is egészségkárosodást szenvedett el, továbbá a cselekvőség tekintetében ténybeli megbánását.

[115] Jelen ügyben a vádlottal szemben kiszabható büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés.

[116] Ehhez képest a másodfokú bíróság által a vádlottal szemben – az enyhítő szakasz figyelembevételével – alkalmazott 6 hónap, végrehajtásában egy év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés törvényes és arányos.

[117] Az ítélet tábla a vádlott szabadságvesztés büntetésének végrehajtását egy év próbaidőre felfüggesztette, ugyanakkor a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezése a rendelkező részben írtak szerint pontosításra szorult.

[118] A másodfokú bíróság kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség teljes összegének a megfizetésére.

[119] A bíróság a vádlottat a bűnügyi költség viselésére kötelezi, ha őt bűnösnek mondja ki [Be. 574. § (1) bekezdés első fordulat]. Ugyanakkor a vádlottat nem lehet kötelezni annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely – nem az ő mulasztása folytán – szükségtelenül merült fel [Be. 574. § (3) bekezdés].

[120] A Kúria az iratok alapján megállapította, hogy az eljárás során beszerzett igazságügyi műszaki szakértői vélemény, az első igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény, valamint a halál okával és körülményeivel összefüggésben a bíróság által beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény volt az elfogadott és az, amely a tényállás alapját képezte. Ehhez képest a halottszállítás, a boncolás, a halottvizsgálattal összefüggésben, illetve a vádlott ismételt elmeorvosszakértői vizsgálata kapcsán felmerült költség viselése alól a Be. 574. § (5) bekezdése alapján a vádlottat mentesítette.

[121] Mindezekre tekintettel az eljárás során felmerült 789.589 forint bűnügyi költségből a vádlott 234.873 forintot köteles az államnak megfizetni, míg a további 554.716 forint bűnügyi költséget az állam viseli. [Be. 574. § (1) bekezdés első fordulat, Be. 574. § (3) bekezdés].

[122] Ekként a Kúria a vádlott és védője által bejelentett másodfellebbezést elbírálva a Be. 624. § (1) bekezdése alapján a Szegedi Ítélet tábla Bf.II.276/2023/9. számú ítéletét a bűnügyi költséget érintő részében megváltoztatta, a változtatással nem érintett egyéb rendelkezéseit a Be. 623. §-a értelmében helybenhagyta.

[123] A Kúria ítélete elleni fellebbezést a Be. 458. § (3) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2024. június 18.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.276/2023/9. számú ítélete a Kúria Bhar.III.73/2024/10. számú ítéletében írt változtatással 2024. június 18. napján jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Budapest, 2024. június 18.

Molnár Ferencné dr. s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő
BÉ